

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECTIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
ÎNCHIERE
Sedinta publică din 25 ianuarie 2017
Completul compus din:
Președinte: Gabriela Chiorniță - judecător
Judecător Sanda Ursu
Judecător Veronica Bădescu
Grefier Fabiola Ion-Grigorescu

S-a luit în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de reclamant, către Berbești și Primarul Orașului Berbești, cu sediul în Berbești, str. Principală nr.256, jud. Vâlcea, impotriva sesiziei nr.428 din 15 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Valea, Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr.3299/90/2015, în contradicție cu intimitatele părăte, Curtea de Conturi a României cu sediul în București, str. Lev Tolstoi nr.22-24, sector 1, Curtea de Conturi a României pentru Camera de Conturi Valea, cu sediul în R.R. Valea, str. Regim Maria nr.2, jud. Vâlcea, și intimata intervenția SC AS Beton SRL, cu sediul în oraș, Budești nr.226, jud. Vâlcea.

La apelul nominal, lăsat în sedință publică, au răspuns avocat Cristițiu-Vâlimăreanu Daniela-Simona pentru reclamant, consilier juridic Niculescu Daniela-Lucia-Paulina, intimitatele părăte și avocat Deaconu Vicențiu pentru intimata intervenție.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursoal este scutit de taxa judiciară de timbru.

S-a lăsat referatul cauzei de către grefierul de sedință după care apărătorul, reclamantul solicită probă cu inscrișuri pentru a dovedi parțialitatea și reprezentarea procedurii legale privind desfășurarea licitației organizate în vederea emisiei surorii.

Reprezentantul intimatelor părăte precizează că este de acord cu aducerea la dosar, cu inscrișuri arătând că o parte din acestea se regăsesc deja depuse la dosarul cauzei.

Aparătorul intimatului interveniente precizează că este de acord cu admisiunea probelor cu inscrișuri solicită de reclamantele reclamante prin apărător.

Cu toate acestea, instanța de fond poziția părților, încrevințență probă cu inscrișuri solicitată de apărătorul reclamantelor reclamante, primește aceste inscrișuri la dosar și constatănd terminarea verificării judecătoarești, acordă cuvântul asupra recursului.

Avocat Cristițiu-Vâlimăreanu Daniela-Simona având cuvântul pentru reclamant, către reclamantul solicită admisiunea recursului, cașterea sesiziei tribunalului iar pe fond admisiunea cererii de chemare în judecată având în vedere argumentele dezvoltate în motivele de recurs.

Consideră că instanța de fond era obligată procedural să se pronunțe cu intimitate asupra excepției privind prescripția răspunderii juridice invocată prin contestație, acasă, fără referire tangentială la excepția invocată la finalul cuprinsului horăririi, respingând-o cu neintenționat. Raportat la data încheierii contractului de concesiune, consideră că în cauză este prescripția răspunderea civilă deficiențală, această prescripție născându-se la data controlului electoral din perioada 2010 de către Camera de Conturi Valea privind activitatea finanțată a unității administrației teritoriale. De asemenea, consideră că și sub aspectul nepromulgării asupra existenței și a nu susținut că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile angajărilii răspunderii civile deficiențale, respectiv caracterul cert al prejudiciului. Instanța de fond nu a motivat existența condiției legale menționate. Consideră că existența prejudiciului trebuie apreciată în funcție de probabilitatea ei de a se produce, și, în special, prejudiciul stabilit de către părătă nu prezintă caracterul unui prejudiciu cert.

Consider judecătorul Niculescu Daniela Elena, având în vedere că datorul prezentă în dosarul nr. 1000/2016, la instanță, este un dosar de procedură civilă și nu este un dosar penal, în vedere susținerea dezvoltată în fuzionarea legii și în dosar (art. 23), consideră că sentința tribunalului conține elemente de fapt și de drept ce au condus la formarea păreri judecătorului într-un pronunțare acordată potrivit dispozitivelor art. 25 alin.(1) lit.b) Codul procedurării civile și, în consecință, potrivit dispozitivelor art. 25 alin.(1) lit.b) Codul procedurării civile și, în consecință, reclamații nu au facut dovadă. Prin probalele adunătări, a respectat obligației prevăzute de art. 21 alin.1 din OJG nr.54/2006.

Avocatul Deaconu Vicențiu având cunoscere privind intervenția solicitată admițerea recesului astfel cum a fost motivat, consideră că instanța se bazează pe mandatul delegat și nu este prescripția suspendării civile delictuale pentru preținșul prejudiciu crezută singelului locat, prescripție excludativă fiind de 3 ani. Consideră că prejudiciul calculat de înfamilie sănătatea nu este cert, a doua dată în acest sens fiind tipul că corelatele două societăți care s-au prezentat la reuniunea cu avocat în oficialele proiecte pentru redescoperirea mai multă de la cel de la 1 iulie pe metrou patru oferit de interventiune.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru a delibera, în condiție art. 396 Cod procedură civilă
urmărește să amâne pronunțarea, motiv pentru care:

D I S P U N E

Amâna pronunțarea la data de 1 februarie 2017.
Definitiv.

Pronunțată în sedință publică astăzi, 25 ianuarie 2017, la Curtea de Apel Ploiești –
Sectia a II-a civilă, de competență administrativ și fiscal.

Președinte,

Fabioela Chioreană

Judecător,

Sanda Ursu

Judecător,

Veronica Răducanu

Gheorghe
Fabioela Ion-Gheorghe

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. 3299/90/2015 DECIZIE NR. 129/R-CONT

Şedință publică din 01 Februarie 2017

Curtea compusă din:

Președinte: Gabriela Chiorniță - judecător

Judecător Sanda Ursu

Judecător Veronica Bădescu

Grefier Fabiola Ion-Grigorescu

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de reclamantii Orașul Berbești prin Primar și Primarul Orașului Berbești, cu sediul în Berbești, str. Principală nr.256, jud. Vâlcea, împotriva sentinței nr.428 din 15 martie 2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția a I-a civilă, contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr.3299/90/2015, în contradictoriu cu intimațele părăte Curtea de Conturi a României cu sediul în București, str. Lev Tolstoi nr.22-24, sector 1, Curtea de Conturi a României pentru Camera de Conturi Vâlcea, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. Regina Maria nr.2, jud. Vâlcea, și intimația intervenientă SC AS Beton SRL, cu sediul în comuna Budești nr. 226, jud. Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit pările.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursul este sunt de taxă judiciară de timbru.

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședință publică din 25 ianuarie 2017, fiind consimilate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezența decizie.

C U R T E A

Deliberând asupra recursului:

Constată că, prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea, reclamantii Orașul Berbești și Primarul orașului au formulat, în contradictoriu cu părăta Curtea de Conturi a României - Camera de Conturi Vâlcea, contestație împotriva deciziei nr.18 din 03.07.2015 - secțiunea a II-a punctul 3 și a încheierii nr. 3 din 26.08.2015, solicitând suspendarea Deciziei nr. 18 din 03.07.2015 - secțiunea II, punctul 3, în termenul art.14 corroborat cu art. 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare; prescripția răspunderii civile delictuale, iar pe fond anularea actelor administrative.

În motivarea contestației, reclamantii au arătat că prin Decizia nr.18 din 03.07.2015 secțiunea II punctul 3 - Camera de Conturi Vâlcea a decis „stabilirea întregii întinderi a prejudiciului, estimat în sumă de 50.026 lei, calculat la nivelul concesiunii neîncasată în bugetul local ca urmare a contractului de concesiune nr.5897 din 23.08.2010 încheiat cu SC AS Beton SRL...”.

Împotriva actului administrativ menționat, în termen legal reclamantii au formulat contestație, care a fost respinsă prin încheierea nr. 03 din 26.08.2015.

Camera de Conturi și-a fundamentalat decizia pe existența Hotărârii Consiliului Local nr.37 din 02.07.2010 și Contractul de concesiune nr.5897 din 23.08.2010.

În ceea ce privește cererea de suspendare, reclamantă a apreciat că în cauză sunt întrunită cumulativ condițiile art. 14 din Legea nr 554/2004, respectiv existența unui cauză bine justificat și iminentă producerei unei pagube în patrimoniu acestuia.

Referitor la prescripția răspunderii juridice derivând din răspundere civilă delictuală, reportată la data contractului de concesiune, au apreciat reclamanții că în cauză este prescrisă răspunderea civilă delictuală.

Având în vedere dispozițiile legale incidente în cauză, nedepistarea în termenul legal de prescripție a așa-ziselor nereguli în încheierea contractului de concesiune nr. 5897 din 23.08.2010 are drept consecință decăderea părătiei din dreptul de a stabili prejudicii constând în plata redevenței pentru 5 lei/mp.

În ceea ce privește fondul cauzei, au arătat reclamanții că sunt nologie Decizia nr 18 din 03.07.2015 - secțiunea II punctul 3, precum și încheierea nr. 03 din 26.08.2015 pentru următoarele considerente: Prin Studiul de oportunitate s-a stabilit prețul de 5 lei pe mp, dar ulterior, prin Caietul de sarcini s-a stabilit prețul de 1 leu/mp, având în vedere faptul că la ședința consiliului local din 02.07.2010 s-a menționat și s-a aprobat mențiunea că studiul de oportunitate nu este definitiv sub toate aspectele. În acest sens, tocmai pentru a da posibilitatea atragerii de investitori, s-a aprobat atât prin caietul de sarcini, cât și prin criteriile de atribuire, ca redevența să fie în quantum de 1 leu/mp. Nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile angajării răspunderii civile delictuale, respectiv caracterul cert al prejudiciului.

Astfel, prin stabilirea prejudiciului ca fiind diferența dintre 5 lei/mp stabilit prin hotărârea consiliului local și 1 leu/mp stabilit prin caietul de sarcini, criteriile de atribuire și contractul de concesiune nu este sigur că prejudiciul există, deoarece nu există certitudinea că ar fi existat oferte depuse în cadrul procedurii de licitație pentru valoarea de 5 lei pe mp, depunerea unor oferte cu valoarea de 5 lei/mp trebuie să fie reală, serioasă.

Existența prejudiciului trebuie apreciată în funcție de probabilitatea ei de a se produce, în speță, prejudiciul stabilit de către părăță nu prezintă caracterul unui prejudiciu cert.

A precizat reclamantă că, chiar și pentru valoarea de 1 leu/mp, a fost depusă o singură ofertă cu această valoare.

Referitor la susținerea Camerei de Conturi Vâlcea potrivit căreia, în cauză, licitația publică nu s-a desfășurat potrivit prevederilor legale, au precizat reclamanții că în cadrul comisiei de licitație a făcut parte și un reprezentant al Direcției Generale a Finanțelor Publice Vâlcea.

Până Curtea de Conturi a României a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neintermediată a cererii de anulare a măsurilor dispuse prin Decizia nr.18/03.07.2015 și a încheierii nr.3/26.08.2015, acte administrative emise de Curtea de Conturi a României.

Din verificarea documentelor prezentate s-a constatat că contractul de concesiune 5897/23.08.2010, încheiat între UAT Berbești și SC AS Beton SRL Budești, pentru concesionarea a 4000 mp teren situat în intravilanul satului Târgu-Gângulești a fost încheiat la un preț /mp/an mai mic decât prețul aprobat prin HCL nr.37/2010, nefincasându-se la bugetul local al orașului venituri din concesiuni în sumă estimată de 50.096 lei.

În cauză a fost formulată cerere de intervenție în interesul reclamanților SC AS Beton SRL, solicitând admiterea cererii principale.

În motivare, titulara cererii de intervenție accesorie a arătat că a participat la licitația publică organizată de Orașul Berbești în vederea concesionării suprafeței de 4000 mp, situat în intravilanul satului Gângulești, iar ca urmare a declarării căștigătoare a ofertei depuse de către aceasta, s-a încheiat contractul de concesionare nr.5897/23.08.2010, având ca obiect realizarea unor obiective de investiții, respectiv stație de betoane.

A mai susținut titulara cererii de intervenție că a realizat condițiile impuse prin caietul de sarcini și a achitat redevența stabilită.

Părăță Curtea de Conturi a României a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de intervenție, referind motivele invocate prin întâmpinarea la cererea de chemare în judecată.

Cererea de intervenție accesorie a fost admisă în principiu prin încheierea din 8 martie 2016.

Prin sentința nr.428 din 15 martie 2016, Tribunalul Vâlcea a respins contestația precum și cererea de intervenție accesorie formulată de intervenienta S.C. AS Beton S.R.L..

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că licitația organizată în baza Hotărârii Consiliului Local Berbești nu a respectat prevederile legale în vigoare, iar prin încheierea contractului de concesiune la un preț mai mic decât cel stabilit prin studiu de oportunitate să cauzeze bugetului local al orașului un prejudiciu constând în veniturile din concesiuni nefuncționate. În această situație, contrar suspinerii contestatoarei, este evident că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale.

In ceea ce privește critica referitoare la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii civile delictuale, instanța de fond reține că fiind incidente dispozițiile art.8 și 12 din Decretul nr.167/1958 (în vigoare la data încheierii contractului de concesiune), dispoziții regăsite în art.2528 și art.2526 din nou Cod civil. Potrivit acestor dispoziții legale, în cazul răspunderii civile delictuale termenul de prescripție începe să curgă de la data când pagubitorul a cunoscut astăzi paguba, că și pe cel care răspunde de ea, iar în ipoteza unor prestații succeseive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare din acestea se stinge printr-o prescripție deosebită.

In speță, arată instanța de fond, paguba cauzată bugetului local al orașului a fost cunoscută de auditorii publici externi cu ocazia acțiunii de audit finanțiar pentru anul 2014 ce a avut loc la UAT Berbești, prejudiciul, constând în contravaloarea veniturilor (redevenite) nefuncționate la bugetul local pe o perioadă de trei ani anterioară constatării pagubei, fiind stabilit în limită termenului de prescripție. S-a avut în vedere, pentru stabilirea prejudiciului, redevența care ar fi putut fi incasată dacă ar fi fost legal încheiat contractul de concesiune, din care s-a scăzut cea efectiv achitată de concesionar în perioada menționată.

Date fiind considerentele expuse, constatănd că măsura contestată a fost corectă stabilită în sarcina contestatorilor, iar încheierea nr.3/2015 este legală și temeinică, instanța a respins contestația formulată. Pe cale de consecință, a respins și cererea de intervenție formulată de intervenienta SC AS Beton SRL în interesul contestatorilor.

Împotriva sentinței, în termen legal, la data de 21.06.2016 a declarat recurs Orașul Berbești, prin reprezentant legal – primar Chelcea Vintilă și Primarul orașului, intemeiat pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.6 și 8 Cod de procedură civilă, criticând-o pentru nelegalitate.

S-a arătat că instanța s-a pronunțat asupra excepției privind prescripția răspunderii juridice invocată prin contestații doar tangențial în finalul hotărârii judecătoarești. În mod eronat instanța de fond a respins excepția invocată, intrucât, arată recurenții, prescripția s-a născut la data controlului, după 2010 – anul încheierii contractului de concesiune. De altfel, în Registrul privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi privind valorificarea actelor rezultate din această activitate, prevede că „se vor verifica situațiile financiare încheiate în perioada cuprinsă între ultimul exercițiu finanțiar supus aprobării și exercițiu finanțiar ce face obiectul acțiunii curente. În situația în care entitatea supusă auditului finanțiar nu a fost supusă verificării o perioadă mai mare de timp, se vor solicita situațiile financiare, care să asigure verificarea unei categorii de operații ale entității în termenul legal de prescripție.

Având în vedere dispozițiile legale incidente în cauză - art.250 Codul românesc și art. 2517 C. civ., art. 8 din Decretul nr.167/1958 și art. 2528 C. civ. nedepistarea așa ziselor nereguli la încheierea contractului de concesiune în termenul de prescripție, au drept consecință decăderea părătiei din dreptul de a stabili prejudiciul constând în plata redevenței pentru 5 lei/mp.

Repinerea instanței, potrivit căreia în speță nu operează prescripția extincțivă deoarece sunt incidente dispozițiile art.12 din Decretul nr.167/1958, este total cronată, având în vedere chiar dispozițiile legale reținute de către instanță: „în cazul unor prestații succeseive, dreptul la acțiune cu privire la acestea se stinge printr-o prescripție deosebită”.

Or, prejudiciul reținut de către Camera de Conturi Vâlcea, vizează întregul prejudiciu, calculat de la data încheierii contractului de concesiune, respectiv 23.08.2010 și nu pe o perioadă cuprinsă în termenul de 3 ani. Instanța de fond și-a motivat soluția respingerii acțiunii, în principal pe nerespectarea de către autoritatea contractantă a procedurii privind desfășurarea licitației organizate în vederea concesionării. Or, Camera de conturi și-a fundamentat decizia pe existența Hotărârii Consiliului Local nr.37 din 02.07.2010 și nu pe vicii privind organizarea

licitației publice, care a stat la baza încheierii contractului de concesiune nr.5897 din 23.08.2010 încheiat cu SC AS Beton SRL Budești. În consecință, în acest sens s-au formulat critici, tocmai având în vedere motivarea principală rejetată, prin decizia emisă de Camera de Conturi Vâlcea.

În considerarea celor menționate, a susține că din nicio probă administrativă în cauză, nu rezultă că reclamantii ar fi respectat obligația privind publicarea în Monitorul Oficial partea VI și într-un ziar de circulație este neîntemeiată. În virtutea rolului activ, instanța avea obligația să solicite înscrierile în acest sens, tocmai având în vedere faptul că acestea exced motivației rejetate de către Camera de Conturi la stabilirea prejudiciului și în consecință a criticilor formulate prin contestație.

De asemenea, nelegală este sentința civilă nr.428/15.03.2016 pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.3299/90/2015 și sub aspectul nepronunțării asupra existenței sau nu a condițiilor atragerii răspunderii civile delictuale.

Prin hotărârea judecătorească, care face obiectul recursului dedus judecătii, instanța de fond s-a rezumat, în aprecierea existenței prejudiciului, numai la motivele invocate, prin întâmpinare de către intimată, făcând abstracție de motivele cererii atât din cadrul contestației cât și din cadrul răspunsului la întâmpinare, respectiv neîndeplinirea cumulativă a condițiilor atragerii răspunderii civile delictuale. Astfel, deși susține că în speță nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile angajării răspunderii civile delictuale, respectiv caracterul cert al prejudiciului, instanța nu a motivat în vreun fel existența condiției legale menționate.

Existența prejudiciului trebuie apreciată în funcție de probabilitatea de a se produce, or. În speță, prejudiciul stabilit de către părăță nu prezintă caracterul unui prejudiciu cert. Întrucât s-a stabilit prejul de 5 leu/mp, dar ulterior, prin Caietul de 02.07.2010 s-a menționat și s-a aprobat, mențiunea conform căreia: studiul de oportunitate nu este definitivat sub toate aspectele. În acest sens, tocmai pentru a da posibilitatea atragerii de investitor, s-a aprobat atât prin caietul de sarcini căt și prin criteriile de atribuire, ca redevenea să fie în quantum de 1 leu/mp. Se precizează că, chiar și pentru valoarea de 1 leu/mp a fost depusă o singură ofertă cu această valoare.

Tocmai având în vedere că redevenea pentru terenurile aparținând domeniului public, aflate în extravilan, este mare și potențialii investitori, investesc în localități vecine Orașului Bălcești, creând locuri de muncă, Consiliul Local al orașului Bălcești, prin Hotărârea nr.87/30.12.2015, a aprobat ca prejul de pornire/mp al redevenței pentru terenurile concesionate, situate în extravilan, să fie de 1/leu/mp.

Se subliniază, în același timp, prevăderile OUG nr.34/2006 coroborate cu Normele metodologice de aplicare a prevederilor actului normativ menționat, potrivit cărora, redevenea trebuie să acopere prejul de vânzare a terenului pe perioada contractului de concesiune. În acest sens au fost depuse copii de pe o serie de contractele de vânzare-cumpărare a unor terenuri similare celui care face obiectul contractului de concesiune.

Pentru cele arătate solicită admiterea recursului, casarea sentinței, iar pe fond admiterea cererii de chemare în judecătă, în sensul anulării Deciziei nr.18/03.07.2015 și a încheierii nr.03-26.08.2015.

La data de 25 octombrie 2016, Curtea de Conturi a României a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Relativ la primul motiv de recurs, intemeiat pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.6 Cod de procedură civilă, se arată că este nefondat, întrucât instanța de fond a arătat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază sentința pronunțată, fiind astfel îndeplinite cerințele art.425 alin.1 lit.b) Cod de procedură civilă.

De asemenea, părăța-intimată arată că prin prisma dispozițiilor art.8 și 12 din Decretul nr.167/1958 astfel cum în mod corect a apreciat instanța de fond, prejudiciul a fost estimat de auditorii publici externi pentru prima dată cu ocazia desfășurării misiunii de audit.

Măsura a fost dispusă în temeiul art.39 alin.3 din Legea nr.94/1992 corroborat cu pct.5 din Cap. I – Anexa I a Hotărârii Plenului Curții Constituționale a României, Paguba cauzată bugetului local al orașului, constând în contravaloarea veniturilor (redevențe) neîncasate la bugetul

~~local pe o perioadă de 3 ani anterior constatării pagubei, fiind stabilită în limita termenului de prescripție, conform art.27 din Legea nr.94/1992.~~

De asemenea, arată recurenta, este nefondat motivul de recurs intemeiat pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.8 Cod de procedură civilă.

Se reține că, la încheierea contractului de concesiune nr.5897/23.08.2010, între UATO Berbești și SC AS Beton SRL Budești, pentru concesionarea a 4000 mp teren situat în intravilanul satului Târgu-Gângulești, s-a stabilit un preț/mp/an mai mic decât prețul aprobat prin HCL nr.37/2010, neîncasându-se la bugetul local al orașului venituri din concesiuni în sumă estimată de 50.096 lei. Prețul concesiunii conform art.4 alin.1 din contract a fost de 1 leu/mp/an, mai mic de 4 lei/mp/an decât prețul stabilit de către Consiliul Local al Orașului Berbești în ședința din data de 02.07.2010 și aprobat prin HCL nr.37/02.07.2010.

Nu au fost respectate dispozițiile art.25 alin.1 și art.28 din HG nr.158/2007 pentru aprobația Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, în situația în care la licitație nu au participat cel puțin trei oferanți, iar ofertele prezentate de către oferanții SC Getmexim SRL Golești și SC Caminas SRL Rm. Vâlcea, nu au îndeplinit condițiile ca să poată fi acceptate la licitație, deoarece nivelul minim al redevenței/mp/an stabilit de primar prin Caietul de sarcini a fost de 1 leu/mp/an, iar cel oferit de către SC Germexim SRL Golești a fost de 0,5 lei/mp/an și de 0,7 lei/mp/an cel oferit de către SC Caminas SRL Rm.Vâlcea. Cum cele 2 oferte nu puteau fi considerate ca fiind valabile, concedentul trebuia să anuleze procedurile și să organizeze o nouă licitație.

Mai mult, Caietul de sarcini privind concesionarea terenului în suprafață de 4000 mp, situat în orașul Berbești nu a respectat Studiul de oportunitate aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al orașului Berbești nr.37/2010 cu privire la nivelul minim al redevenței de 5 lei/mp/an obligație prevăzută de prevederile art.12 alin.2 și 3 din OUG nr.54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică.

Recurenta-reclamantă nu a reușit să facă dovada, prin probele administrative în cauză, a respectării obligației prevăzute de art.21 alin.1 din OUG nr.54/2006, adică a publicării anunțului de licitație în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a într-un cotidian de circulație națională și într-unul de circulație locală. Față de cele menționate, solicită respingerea recursului ca nefondat.

La data de 10 ianuarie 2015, recurenta a formulat răspuns la întâmpinare prin care a reluat apărările din cererea de recurs. La data de 25.01.2016 intervenienta SC ASBETON SRL a depus concluzii scrise prin care a arătat că susține recursul declarat de reclamantă.

Examinand recursul prin prisma criticilor invocate, a probatorului administrativ în vor fi expuse în continuare:

Sub aspectul situației de fapt se reține că în urma Raportului de audit finanțiar asupra contului anual de execuție bugetară în anul 2014 la U.A.T. Berbești, înregistrat sub nr.22/2005/1242/04.06.2015, având în vedere abaterile de la legalitate și regularitatele constatate în acest act de control a fost emisă Decizie nr.18/03.07.2015 prin care au fost dispuse măsuri de stabilire și recuperare a prejudiciului în sarcina entității auditate.

În temeiul dispozițiilor art.204 din Hotărârea nr.155/2014 pentru aprobația Regulamentului pentru aprobația Regulamentului privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități, emitătoare verificată U.A.T. Berbești a formulat contestație împotriva măsurilor dispuse la Secția II pct.3 din Decizia nr.18/2015. Prin încheierea nr.3 din 26.08.2015 s-a dispus respingerea contestației /filială 14 dosar fond).

Măsura contestată de reclamantă la instanța de contencios vizează secția II-a, pct.3 din Decizia nr.18/03.07.2015 – prin care părăta Camera de Conturi Vâlcea a dispus „stabilirea întregii întinderi a prejudiciului, estimat în sumă de 50.026 lei calculat la nivelul veniturilor din concesiuni neîncasată la bugetul local ca urmare a contractului nr.5897/2010 încheiat cu SC ASBETON SRL Budești” cu incălcarea prevederilor legale, stabilirea persoanelor răspunzătoare și luarea măsurilor legale de recuperare în dauna beneficiilor nerealizate, actualizate la data încasării.

Prințul motiv de recurs, intemeiat pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.6 Cod de procedură civilă – când hotărârea nu cuprindă motivele pe care se intemeiază sau când cuprind motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei, este nefondat, deoarece instanța de fond a expus considerențele care au condus la pronunțarea soluției, într-o manieră logică intemeiată în fapt și în drept. Faptul că a dat o altă interpretare probatociului administrat în cauză, apărărilor formulate de parții, decât cea susținută de reclamant, nu face ca argumentele folosite să fie străine de natura cauzei ori contradictorii.

Curtea are în vedere că, într-adevăr, potrivit jurisprudenței C.E.D.O. dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6.1 din Convenție, include printre altele dreptul parților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor, iar acestea să fie în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art.6 implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și ai elementelor de probă ale parților, cel puțin pentru a le aprecia pertinența (*cauza Albina versus România cauza Torija contra Spaniei*).

Obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă însă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor de probă pe care o parte le poate invoca în instanță, precum și de prevederile legale, de principiile doctrinale. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

În cauză, se constată că instanța a expus argumentele de fapt și de drept care i-au format convingerea în pronunțarea soluției, astfel că hotărârea satisfacă sub acest aspect exigențele art. 425 alin. 1 lit. b Cod procedură civilă, precum și pe cele ale art.6.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Motivul de recurs, intemeiat pe dispozițiile art.488 alin.1 pct.8 Cod procedură civilă, ce vizează greșita interpretare a normelor legale privind prescripția răspunderii civile delictuale este nefondat, rationamentul instanței de fond sub acest aspect este corect.

Astfel, potrivit probatorului administrat în cauză se reține că, între Consiliul Local al Orașului Berbești - în calitate de concedent și SC ASBETON SRL (faza 125) - în calitate de concesionar a fost încheiat contractul de concesiune nr.5897/23.08.2010 având ca obiect cedarea de către concedent și preluarea în scopul explorației de către concesionar a terenului situat în orașul Berbești, în suprafață de 4000 mp. Durata concesiunii a fost stabilită la 49 de ani, începând cu 23.08.2010, până la 23.08.2059.

Având în vedere data încheierii contractului în cauză sunt incidente dispozițiile Decretului nr.167/1958, act normativ ce a fost abrogat prin Legea nr.71/03.06.2011.

Potrivit dispozițiilor art.8 din Decretul nr.167/1958 – prescripția dreptului la ueșime în repararea pagubei pricinuită prin fapta ilicită, începe să curgă de la data când pagubitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască, atât paguba cât și pe cel care răspunde de ea, iar art.12 dispune „în cazul când un debitor este obligat la prestări successive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestări se stinge printr-o prescripție deusebită”, aceste dispoziții se regăsesc în esența lor și în art.2526 și 2528 Noul Cod civil.

Potrivit dispozițiilor art.1 din Legea nr.94/1992 – Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, (S) în unitățile administrative teritoriale, funcțiile Curții de Conturi se exercită prin Camerele de Conturi Județene.

Conform dispozițiilor art.26 lit. a) din Legea nr.94/1992 Curtea de Conturi efectuează auditul finanțiar asupra următoarelor conturi de execuție: „a) contul general anual de execuție a bugetului de stat;”, iar potrivit dispozițiilor art. 27 „Curtea de Conturi are competență să stabilească limitele valorice minime de la care conturile prevăzute la art. 26 sunt supuse controlului său în fiecare exercițiu bugetar, astfel încât în termenul legal de prescripție să se asigure verificarea tuturor conturilor”.

Conform pct.5, Capitolul I din Hotărârea nr.155/2014 – patrimoniul public reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor cu valoare economică ce aparțin statului, unităilor administrative teritoriale sau entităților publice ale acestora, iar prejudiciul este definit ca fiind „pierdere provocată patrimoniului public sau privat al statului, al unei unități administrative-teritoriale ori al unei entități publice a acestora, ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite de către o persoană cu atribuții în administrarea patrimoniului. Prejudiciul trebuie să fie recuperat integral prin acoperirea pierderii, precum și a beneficiilor nerealizate. În timpul acțiunilor de control/audit, auditorii publici extenziivă rapoarea erorilor/abaterii constante, urmând ca intinderă prejudiciului să fie stabilită de conduceră entității verificate, potrivit prevederilor art.33 alin.(2) din lege”.

În raport de normele legale invocate, Curtea apreciază că în mod legal, instanța de fond a concluzionat că nu este intervenită prescripția, întrucât paguba a fost cunoscută de părțile intimață în executarea acțiunii de control privind modul de administrare și gestionare a fondurilor publice, respectiv în cadrul acțiunii de audit finanțier asupra contului anual de execuție bugetară în anul 2014, prejudiciul/paguba este reprezentată de contravaloarea redevenței neîncasate la bugetul local.

Prin Contractul nr.5897/2010 s-a stabilit o redevență de 1 leu/mp/an, respectiv 4.000 lei/an, flind un contract cu executare succesivă, dreptul la acțiune pentru fiecare prestație se stinge printr-o prescripție deosebită.

In ceea ce privește susținerea recurenților, conform căreia instanța de fond nu a analizat condițiile atragerii răspunderii civile delictuale, caracterul cert al prejudiciului, Curtea observă că potrivit art.33 din Lg. 94/“1) Activitatea de valorificare a rapoartelor de audit se face potrivit regulamentului aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2). (2) În situația în care se constată regularitatea conturilor, se emite certificatul de conformitate și se comunică entității auditate. (3) În situațiile în care se constată existența unor abateri de la legalitate și regularitate care au determinat producerea unor prejudicii, se comunică conducerii entității publice auditate această stare de fapt. Stabilirea intinderii prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia devin obligație a conducerii entității auditate”.

Prin urmare raportat la norma invocată, în situațiile în care se constată existența unor abateri de la legalitate și regularitate, care au determinat producerea unor prejudicii, se comunică conducerii entității publice auditate această stare de fapt. Stabilirea intinderii prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia devin obligație a conducerii entității auditate.

De subliniat că în mod evident, Curtea de Conturi nu poate trece direct la recuperarea prejudiciului, deoarece acesta a fost produs unei persoane juridice determinate (de regulă, persoana juridică supusă controlului), de aceea singura măsură pe care o va putea dispune în acest caz va fi începerea de către persoana prejudiciată a procedurilor legale de recuperare a prejudiciului. Faza juridică a acestei măsuri dispuse de Curtea de Conturi este una semnificativă, ea constituind un veritabil element declanșator al acestor proceduri de recuperare, din moment ce neaplicarea măsuri de către persoana prejudiciată constituie infracțiune conform art.64.

Aplicarea acestei măsuri va presupune declanșarea unei acțiuni în răspundere împotriva persoanelor vinovate în vederea recuperării prejudiciului, ce va fi derulată în logica răspunderii civile delictuale, cu aplicarea tuturor principiilor ce o caracterizează și pe care normele speciale ce reglementează controlul Curții de Conturi nu le contrazic și nu le înălță.

Relativ la litigiu dedus judecății, Curtea reține că, potrivit Deciziiei nr. 18/2015, intenția arată că „din verificarea documentelor prezentate s-a constatat că în cazul contractului de concesiune nr.5897/23.08.2010, încheiat între UAT Berbești și SC ASBETON SRL Budești pentru concesionarea a 4.000 mp teren situat în întredeală satului Târgu Gângulești au fost încălcate prevederile HCL nr.37/2010 în sensul că încheierea contractului de concesiune nu s-a desfășurat în urma organizării unei licitații publice care să respecte legislația în vigoare, iar în aceste condiții prețul concesiunii conform art.4 alin.(1) din contract a fost stabilit la suma de 1 leu/mp/an, față de 5 lei/mp/an stabilit, ca preț de pornire, de către Consiliul Local al orașului Berbești prin HCL nr.37/02.07.2010. Contra hotărârii consiliului local, în caietul de sarcini semnat de primar, nivelul minim al redevenței a fost redus de la 5 lei/mp/an la 1 leu/mp/an (...) Nu au fost respectate

următoarele prevederi legale: HCL nr.37/2010, privitoare la aprobarea concesiunii prin licitație publică a unei suprafețe de teren de 4000 mp din punctul Târgul săptămânal cuprins în domeniul privat al localității Berbești, situat în intravilanul satului Târgu Gângulești art.5 și art.7; Legea nr.215/2001 a administrației publice locale, actualizată, art.61 alin.(2) (punctul 14 din procesul verbal de constatare anexat raportului de audit)".

Urmare celor constatate prin Decizia nr.18/2015 s-a dispus pct. 3 „Stabilirea întregii întinderi a prejudiciului, estimat în sumă de 50.026 lei, calculat la nivelul veniturilor din concesiuni neîncasate la bugetul local ca urmare a contractului nr.5897/2010 încheiat cu SC AS Beton SRL Budești cu încălcarea prevederilor legale stabilirea persoanelor răspunzătoare și luarea măsurilor legale de recuperare inclusiv beneficiile nerealizate actualizate la data incasării. Termen de realizare: 30.10.2015.”

În exercitarea activității de control, conform Raportului de audit, prin Decizia nr.18/2015, prejudiciul a fost doar estimat de intimată, stabilirea întinderii reale a prejudiciului revenind recurentei entitate auditată, în sarcina căreia s-a instituit și obligația stabilirii persoanelor răspunzătoare.

De subliniat că, astfel cum rezultă din cuprinsul pct.3 al Deciziei, Camera de Conturi Valea, nu a stabilit în mod indubitat paguba/prejudiciul de incasat, ci doar a fost estimată la nivelul veniturilor din redevenea neîncasată la bugetul local urmare contractului nr.5897/2010; astfel există posibilitatea recurentei de a determina întinderea prejudiciului conform art.53 din Legea nr.94/1999 și în funcție de alte elemente probatorii pertinente în stabilirea prejudiciului real efectiv.

Măsura dispusă de părăță-intimată este legală, și prin prisma faptului că potrivit art.21 alin.1 din Legea nr.94/1992 „Curtea de Conturi exercută funcția de control asupra modului de formare, de administrare și de întrebunțare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, furnizând Parlamentului și, respectiv, unităților administrativ-teritoriale rapoarte privind utilizarea și administrarea acestora, în conformitate cu principiile legalității, regularității, economicității, eficienței și eficacității”.

Or, Curtea constată că prin HCL nr.37/02.07.2010 s-a aprobat: concesionarea prin licitație publică a unei suprafețe de teren de 4000 mp din domeniul privat al orașului Berbești, situat în intravilanul satului Târgu-Gângulești, din punctul Târgul săptămânal, în vederea amplasării unor obiective de investiții, conform schiței din anexa 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre: studiul de oportunitate; caietul de sarcini; concesionare se va face pe o perioadă de 49 ani, cu promisiunea că după expirarea termenului de concesionare, dobânditorul să beneficieze de drept de preemtiv la cumpărare, iar prețul de pornire al concesionării este de 5/lei/mp/an.

Însă prin contractul de concesiune, deși se face mențiunea că a fost încheiat în baza HCL nr.37/2010, redevenea a fost stabilită la 1 leu/mp, sub nivelul impus prin hotărârea consiliului local; astfel a fost cauzat un prejudiciu bugetului local constând în veniturile rezultante din redevenea neîncasată, prin urmare existența prejudiciului este certă, întinderea efectivă urmând a fi stabilită de recurentă – entitate auditată. De asemenea, prin Decizie nu sunt stabilite în mod concret persoanele vinovate, această obligație, conform măsurii dispusă la pct.3, revenind recurentei.

Faptul că prin Hotărârea Consiliului Local Berbești nr. 87/30.12.2015 a fost aprobat prețul de pornire al redevenei de 1 leu/mp, este fără relevanță juridică. Întrucât aceasta este ulterioră HCL 37/2010 în temeiul căreia a fost încheiat Contractul de concesiune 5897/2010.

Intr-adevăr, Camera de Conturi este un terp față de contractul administrativ dar care, prin prisma analizei legalității gestionării resurselor din fondurile publice al U.A.T., poate analiza și legalitatea unui contract administrativ, fără a însemna că prin aceasta se poate substitui autorității contractante pentru aplicarea mecanismelor prevăzute de lege pentru înălțarea clauzelor din contract ce contravin legii. În plus, prerogativele de putere publică ale administrației au la bază faptul că administrația încheie contractul în scopul de a satisface un interes general. În virtutea acestor prerogative administrația are posibilitatea de a controla modul de executare al contractului și de a dispune rezilierea contractului atunci când interesul public nu mai primește prin executarea contractului o realizare completă și continuă.

Pentru aceste considerente, constănd că nu sunt identificate motive de nelegalitate a sentinței Curtei, în baza art. 496 C.proc.civ. va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanții **Orașul Berbești** prin **Primar și Primarul Orașului Berbești**, cu sediu în Berbești, str. Principală nr.256, jud. Vâlcea, împotriva sentinței nr.428 din 15 martie 2016, pronunțată de **Tribunalul Vâlcea, Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal**, în dosarul nr.3299/90/2015, în contradictoriu cu intimatele părăseite **Curtea de Conturi a României** cu sediu în București, str. Lev Tolstoi nr.22-24, sector 1, **Curtea de Conturi a României pentru Camera de Conturi Vâlcea**, cu sediu în Rm. Vâlcea, str. Regina Maria nr.2, jud. Vâlcea, și intimația intervenientă **SC AS Beton SRL**, cu sediu în comună Budești nr.226, jud. Vâlcea.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 1 februarie 2017, la Curtea de Apel Pitești Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal,

Președinte,
Gabriela Chioreană

Judecător,
Sandu Ursu

Judecător,
Veronica Badescu

Grefier,
Fabiola Ion-Grigorescu

F.I. 01 Februarie 2017
Red. S.D.
FM/2 ex. 28.02.2017
fis. fond A.R. Hidrogea

6
176

ROMANIA
JUDETUL VALCEA
CONCILIU LOCAL AL ORASULUI BERBESTI

HOTARAREA NR.87

Privitoare la: « Aprobarea pretului de pornire, pe m.p./an, a redevenței pentru terenurile situate în afara zonei centrale din domeniul public și privat în orașul Berbesti, județul Valcea. »

Consiliul Local al orașului Berbesti, întrunit în sedință ordinara în data de 30.12.2015, orele 16.00, la sediul său la care participă un număr de 14 consilieri, din totalul de 14 consilieri în funcție.

Vazând că la sedința ordinara din data de 23.10.2015, prin votul majoritatii domnul Mateescu Sorinel, a fost ales președinte de sedință :

Luând în dezbatere :

-proiectul de hotarare privitor la: « Aprobarea pretului de pornire, pe m.p./an, a redevenței pentru terenurile situate în afara zonei centrale din domeniul public și privat în orașul Berbesti, județul Valcea. »

-expunerea de motive a primarului înregistrată la nr. 10602 din 28.12.2015,

-raportul componențialului de specialitate al administrației publice locale, înregistrat la nr. 10603 din 28.12.2015 ;

-raportul de avizare al comisiei de specialitate a consiliului local înregistrat la nr. 10693 din 30.12.2015 ;

-raportul de avizare a legalității întocmit de către secretarul orașului Berbesti, înregistrat la nr. 10604 din 28.12.2015 ;

In conformitate cu prevederile art. 36 alin. (2) lit."c", alin. (4) lit."c" și art. 123 din Legea nr.215/2001 a administrației publice locale, republicată, art. 17 din Legea nr.50/1991 a autorizației executării lucrarilor de construcții, republicată și art. 7 alin. (1) lit."b" din H.G. nr. 71/2007 pentruprobarea Normelor de aplicare a OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contracelor de concesiune de lucrări și servicii;

Vazând că nu sunt respectate prevederile art.7 din Legea 52/2003 privind transparența decizională, republicată, conform procesului-verbal de afisare publică nr.10403 din 18.12.2015.

In temeiul art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu un număr de 9 voturi pentru și 5 voturi împotriva, adoptă urmatoarea :

HOTARARE

Art.1.Se aproba pretul de pornire, pe m.p./an, a redevenței pentru terenul concesionat pe zone în orașul Berbesti, jude. Valcea, după cum urmează:

-pentru spațiul rural conform HCL nr.5/04.02.2005, pretul de pornire este de 1 leu pe m.p. pe an.

Art.2.Preturile se vor actualiza periodic cu indicele inflației.

Art.3 Prezenta hotarare se va duce la cunoașterea publică prin afisare, va fi dusă la îndeplinire de către primar, se va comunica acestuia și Institutiei Prefectului, jude. Valcea prin grija secretarului orașului Berbesti.

RESEDINTE DE SEDINTA
MATEESCU SORINEL

CONTRASEMNEAZA
SECRETAR
GHENOTIE ION

BERBESTI
30.12.2015